

International Congress Geography and Sustainable Development بررسی رابطه رشد هوشمند و اسپرال شهری در راستای توسعه پایدار

رضا مرادی زرگر*^۱، غلامحسین شیرازی^۲

^۱ - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

^۲ - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری

چکیده

از پیامدها و مشکلات پراکنش افقی بی رویه شهر می توان به از بین رفتن اجتماعات محلی، جدایی گزینی اجتماعی، افزایش هزینه زیر ساخت ها و خدمات شهری افزایش طول و فاصله سفرهای شهری، افزایش مصرف انرژی، هزینه بالای اجرای سیستم حمل و نقل عمومی، افزایش مصرف انرژی، هزینه ی بالای اجرای سیستم حمل و نقل عمومی، افزایش مصرف بنزین، وابستگی بیشتر به استفاده از اتومبیل های شخصی در سفرهای شهری، تغییر کاربری زمین های مرغوب کشاورزی و باغات اطراف شهر، آلودگی هوا، تخریب و آلودگی منابع آب و .. اشاره کرد که همه این محدودیت ها و مشکلات، موانعی در برابر دستیابی شهر به توسعه پایدار شهری می باشد. بنابراین در جهت کاهش این مشکلات نظرات مختلفی مطرح شد که یکی از این نظریات، رشد هوشمند شهری است که با رعایت اصول های اساسی آن می تواند راهبردی اساسی بر انتظام فضایی شهرهای جهان واقع شود. در این تحقیق سعی می شود به نظریه رشد هوشمند شهری، تعاریف و اصول آن، معایب و مزایای آن، تفاوت های آن با اسپرال شهری و انتقادهای وارده به رشد هوشمند شهری به صورت جامع پرداخته شود روش تحقیق در این مقاله توصیفی - تحلیلی بوده است و از نوع کاربردی است. نتایج این پژوهش نشان می دهد که از مقایسه شاخص های رشد هوشمند و اسپرال شهری با توسعه پایدار مشخص شد که اصول رشد هوشمند در مقایسه با پراکندگی شهری در جهت دستیابی به شهر پایدار منطقی تر می باشد.

کلید واژه: نظریه رشد هوشمند شهری، اسپرال شهری، الگوی بهینه، توسعه پایدار